

چگونگی کیفیت بخشی به فضای معماری مسکونی با نگرش بیوفیلیک

هادی حاتمی*^۱

گروه مهندسی معماری، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران

h.haatami@gmail.com

علی صرافى نیک

مدیر گروه رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد هریس

sarrafinik@gmail.com

حامد ایمان طلب

مدیر گروه رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل قشم

imantalab@iaau-qeshmint.ac.ir

چکیده:

مسکن به عنوان یکی از پدیده های واقعی از نخستین مسایلی است که بشر همواره برای دگرگونی مناسب و معقول آن در تلاش است. هدف از ساختن فقط تولید نیست بلکه کاربری آن نیز مد نظر است؛ و کیفیت نقش مهمی را در کسب رضایت متقاضیان مسکن دارد. حضور طبیعت و گیاه عامل موثر در سلامتی جسمی و روحی انسان است که با حذف آن، به حداقل رساندن مشکلات پیش روی انسان امروز دشوار خواهد بود. معمار برنامه ریز باید به مفهوم بیوفیلیا که باعث پیوستگی احساس مثبت انسان به موجودات زنده می شود توجه کرده و تلاش معمارانه خود را در جهت ارتقای کیفیت بخشی به زندگی انسان در فضاهای مسکونی نماید. این کوشش مستلزم بررسی مواردی همچون: مفهوم مسکن، مسکن مطلوب، نقش و جایگاه کنونی مجتمع مسکونی، فواید حاصل از طبیعت بر انسان، لزوم ارتباط معماری با طبیعت، منطقه آسایش است. هدف از این تحقیق دستیابی به یک فضای مطلوب معماری و آرایه راه کارها با بررسی عوامل کیفیت بخشی به زندگی انسان در فضای مسکونی است. گردآوری مطالب در پژوهش حاضر کتابخانه ای بوده و روش تحقیق توصیفی- تحلیلی می باشد. یافته های تحقیق نشان داده است با ایجاد ارتباط بین انسان با طبیعت، و اهمیت دادن به چهار عامل انسان، طبیعت، اقلیم و معماری می توان به یک فضا با کیفیت بالایی دست یافت.

کلید واژه: مسکن، اقلیم، طبیعت، انسان، محیط زیست

۱- این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول تحت عنوان "طراحی مجتمع مسکونی در اردبیل با هدف ارتقای کیفیت زندگی انسان در فضا با رویکرد بیوفیلیک" از دانشگاه آزاد اسلامی واحد قشم می باشد.